

גילוי דעת ביחס למשפט אלעזר אזריה ורצח מוסא אבו אלעאן

הליגה הסוציאליסטית האינטרנציונליסטית מגנה את גזר הדין המגוחך שבית המשפט הצבאי הטיל על הרוצח סמל אלעזר אזריה. מראש ההחלטה להגיש נגדו כתב אישום בגין הריגה ולא רצח היה ביטוי לכך שמדובר במערכת צבאית של ישות כובשת ומדכאת.

אילו היה מדובר בערבי שהיה הורג כך מתנחל או חייל ישראלי הוא היה נאשם ברצח ומבלה את שארית ימיו בכלא. גזר הדין של שנה וחצי הוא אפילו חמור פחות מאשר עונשי מאסר שבתי המשפט הצבאיים מטילים על ילדים פלסטינים שזרקו אבנים על כלי רכב של מתנחלים.

למעשה, גזר דין זה הוא מסר לציבור הישראלי שמותר לרצוח פלסטינים. לכל היותר, אם תהיינה עדויות מצולמות, הם יואשמו בהריגה, יקבלו תקופת מאסר קצרה ואף יזכו לחנינה. אזריה לא היה היחיד שרצח פלסטיני שניסה לתקוף את חיילי צבא הכיבוש בסכין ונורה למוות גם לאחר שלא נשקפה כל סכנה לחיי החיילים. יש גם מקרים מתועדים שקצינים רצחו ילדים וילדות פלסטינים ופלסטיניות בשל זריקת אבנים, אולם הם מסתובבים חופשיים עד עצם ימינו.

הסיבה שאזריה הועמד לדין לא היה המעשה שעשה, אלא החשש של מפקדי הצבא שהם מאבדים שליטה על אותם החיילים שרוצחים ללא הרשאה מגבוה. אילולי האירוע תועד במצלמה הוא לא היה מגיע כלל לבית המשפט. כמובן שאזריה עצמו רק ביצע את מה שהבין כמסר של הממשלה ושל הכנסת הגזענית. ניתן להבין את אלה הטוענים כי קיים חוסר צדק הזועק לשמיים בעובדה שישב לבדו על ספסל הנאשמים מבלי שישבו לצדו כנאשמים מפקדי הצבא והפוליטיקאים המסיתים לרצח פלסטינים ולגנבת רכושם.

הרצח שביצע אזריה הוא מאותו סוג שהביא את המשטרה לרצוח בדם קר את מוסא אבו אלעאן מהכפר הבדואי אם אלחיראן. במדינת האפרטהייד הציונית חיי ערבים הם הפקר. מעשי רצח אלו יימשכו כל עוד קיימת באזור מדינה המבוססת על האידאולוגיה הגזענית הציונית. לא במקרה קרוב ל-60% מהפלסטינים אזרחי מדינת ישראל מבינים שהפתרון הוא במדינה אחת עם דמוקרטיה ממשית מהים עד הנהר, בעוד 64% מהישראלים רואים את אזריה כגיבור ודורשים חנינה עבורו. גם אלה וגם אלה רוצים מדינה אחת, אולם האחרונים מעוניינים אך ורק במדינת אפרטהייד מהים עד הנהר, המקיימת היררכיה ברורה על בסיס אתנו-דתי והמאפשרת הבחנה בין דם לדם ללא צורך בפלפולים משפטיים.

ואילו אנו, עומדים ברגעים קשים אלה עם רובם של הפלסטינים אזרחי מדינת ישראל, ועם אלה החיים בשטחי 67 או כגולים ופליטים בפזורה אשר מסרבים להיות עיוורים למציאות ותומכים בפתרון של מדינה אחת דמוקרטית ורב-תרבותית מן הים עד הנהר, אליה יוכלו לשוב גם הפליטים. יחד עם זאת, אנו רואים חובה מוסרית להשמיע בגלוי את עמדתנו כי מדינה כזו תקום אך ורק כמדינת פועלים רב לאומית. כמובן, שאין הדבר מוריד כהוא זה מתמיכתנו ללא תנאי במאבקו של העם הפלסטיני לשחרור לאומי בכל דרך אחרת שיבחר.